

Аллоҳниң дуоларни ижобат қилишига далиллар | Тазкия дарслари (295-дарс)

19:00 / 17 август 1337

لَكُمْ أَسْتَجِبُ أَدْعُونِي رَبُّكُمْ وَقَالَ

1. «Роббингиз: «Менга дуо қилинг, сизга ижобат қилурман... деди»
(Ғофир сураси, 60-оят).

دَعَوَةً أَجِيبُ قَرِيبٌ فَإِنِّي عَنِّي عَبَادِي سَأَلَّكَ وَإِذَا

دَعَانِ إِذَا أَلَّدَاعَ

2. «Қачон бандаларим сендан Мен ҳақимда сұрасалар, бас, албатта, Мен яқиндирман. Дуо қилувчи Менга дуо қилғанда, дуосини ижобат қилурман» (Бақара сураси, 186-оят).

جَهَنَّمَ سَيَدُّ خُلُونَ عِبَادَتِي عَنْ يَسْتَكْبِرُونَ الَّذِينَ إِنَّ

٦٠ دَاهِرِينَ

3. «Албатта, Менинг ибодатимдан кибр қилғанлар жаҳаннамга хору зор ҳолларида киуруллар» (Ғоғир сураси, 60-оят).

Баъзилар: «Одамлар Аллоҳдан сүрайдилар, аммо Аллоҳ ҳеч нарса бермаслиги ёки сўрамаган нарсасини бериши ҳам мумкинми?» дейдилар.

Бу саволга учта жавоб бор:

Биринчидан, дуони ижобат қилиш ҳақидаги оят сўровчига бир нарса беришни ўз ичига олмаган. Оят дуо қилувчига ижобат қилинишини ўз ичига олган. Дуо қилувчи эса сўровчидан умумийроқ маънодаги шахсdir. Шунинг учун ҳам дуонинг ижобат қилиниши сўровни беришдан кўра умумийроқdir.

لَلَّا يَضْرِرُ رَبُّهُ يَبْأَنْ
عَنْهُ لَلَّا لُوْسَرَنَّا، عَنْهُ
يُلَصِّلَ مَلَسَ وَهُلَعُ
لَّا قَمَلَسَ وَهُلَعُ

كَرَابَتْ أَنْبَرُ لْزَنَيْ «
 يَلِإِ ظَلِيلْ لُكْ يَلْأَعَتْ وَ
 يَقْبَيْ نِي حَأْيُنْ دَلِإِ ءَامْ سَلَا
 يُلْوَقَيْفْ رُخَالِلْ يَلْأَثْلُثْ
 يُهَلْ بَيْجَتْ سَأْفْ يَنْوَعْدَيْ نَمْ
 نَمَوْ يَهَي طَعْأَفْ يَنْلَأْسَيْ نَمَوْ
 يُهَلْ رَفْعَأَفْ يَنْرَفْعَتْ سَيْ.
 سَمْ خَلْأَهَورْ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ҳар кеча Роббимиз таборака ва таоло туннинг охирги учдан бири қолганда дунё осмонига тушади ва: «Ким Менга дуо қилади, Мен унга ижобат қилсам, ким Мендан сўрайди, Мен унга ато қилсам, ким Менга истиғфор айтади, Мен уни мағфират қилсам», дейди», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Ушбу ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дуо қилувчи билан сўровчининг, ижобат билан атонинг орасини фарқламоқдалар.

Иккинчидан, дуони ижобат қилиш сўралган нарсани беришдан кўра кенг ва умумийдир.

هُللا يَضْرِدِي عَسْ يَبْأَنَعْ
هُللا يَلْصَيْ بَنْلَا نَأْ هُنَعْ
نَمْ أَمْ «لَا قَمْ لَسَوْهُ يَلْعَ
سْيَلَهُ وَعَدَيْ مَلْسُمْ
مَحَرُّهَ عَيْ طَقْ أَلَوْ مُثْإَهِي فَ
يَدْحِإَهِبْ هُلْلَهَ طَعْ أَلَإِ
هَلَلَجَعْيِ نَأْمِإِتْلَثَ
يَفْهَلَهَ رَحَدَيْ نَأْمِإِوْهَتْفَعَدَ
هُنَعْ فَرْصَيْ نَأْمِإِوْهَرْخَلَا
أَذِإِ : اُولَا قَ , «أَلْتَمَءُوسْلَا نَمْ
رَثْلَهُ هُلْلَا «لَا قَ ؟ رَثْلُنْ .
هَحَصَوْمَكْلَهُ دَمْحَأْهَأَورَ
يَبْهَذْلَا

Абу Саъид розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қайси бир мусулмон гуноҳ аралаштирумасдан, қариндошлик алоқасини узмасдан туриб дуо қилса, албатта, Аллоҳ унга бунинг сабабидан уч хислатдан бирини беради: ё сўраганини тезда беради, ё ўшанинг мислича яхшиликни унинг учун сақлаб қўяди, ё ўшанинг мислича ёмонликни ундан буриб қўяди», дедилар.

«Ундай бўлса (дуони) кўпайтирамиз», дейишди.

«Аллоҳ кўпайтирувчироқ», дедилар».

Аҳмад ва Ҳоким ривоят қилишган. Заҳабий саҳих деган.

Учинчидан, албатта, дуо талаб қилинган нарсага эришишни тақозо қилувчи сабабдир. Сабабнинг эса шартлари ва монеълари бор. Қачон шартлар ҳосил бўлиб, ман қилувчилар йўқ бўлса, талаб қилинган нарсага эришилади. Гоҳида бошқаси – дуо қилувчи учун хайрлироқ нарса ҳосил бўлиши ҳам мумкин.

«Рухий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хulosаси асосида чоп этилган.